

**Сборник некоторых опубликованных интервью с уфологом Я.Сочкой в
украинских СМИ (2004-2011 годы)**

**Збірник деяких опублікованих інтерв'ю з уфологом Я.Сочкою в
українських ЗМІ (2004-2011 роки)**

Мова: українська і російська

ЗМІСТ

«Предивное чудо явилось в Полоцке - ночью стоял топот, что-то стонало на улице, рыскали бесы, как люди... »	2
Нерозпізнані об'єкти над Закарпаттям: в області діє унікальний клуб, що займається вивченням аномальних явищ	5
У Всесвіті ми не самотні	11
Ярослав Сочка: «І на Марсі будуть яблуні цвісти, якщо люди на Землі не наламають дров»	15
Що це було? Та НЛО!.....	18
НЛО над Закарпаттям... Бачили у сиву давнину і нині	20
В прошлом году на Закарпатье инопланетяне не заглядывали.....	24
Закарпатський уфолог Ярослав Сочка ось уже 20 років б'ється над розгадкою таємниць Космосу .28	
НЛО летают своими маршрутами, но иногда пролетают и над Закарпатьем	30
Ішов з уроків і побачив НЛО	32
Высокая награда за изучение феномена НЛО	33
Востанне НЛО зафіксували у червні	36

«Предивное чудо явилось в Полоцке - ночью стоял топот, что-то стонало на улице, рыскали бесы, как люди... »

Украинский исследователь НЛО Ярослав Сочка считает, что «тарелки» посещали нашу страну еще в незапамятные времена. А следы этих визитов можно обнаружить в древнерусских летописях и народных сказаниях

Уфология - наука сравнительно молодая, к тому же принято считать, что НЛО стали посещать землян примерно полвека тому. Между тем, еще в средневековых летописях внимательный исследователь может обнаружить любопытные свидетельства, повествующие о странных небесных явлениях, и описания загадочных существ. Исследователь НЛО из Закарпатья Ярослав Сочка, основатель уфологического клуба «УФОДОС», считает, что все эти рассказы имеют много общего, и их невозможно объяснить, если рассматривать происшедшее только как обычные атмосферные или космические феномены.

Кропотливо «перепахав» огромный массив документов, два месяца назад Ярослав Сочка закончил книгу «НЛО: сделано в Украине». Книга получилась весьма увлекательная, поэтому хочется надеяться, что она найдет своего издателя.

«Был же он такой - на лице у него срамные части... »

- Ученые считают одним из основных источников по истории Киевской Руси «Повесть временных лет» летописца Нестора. Неужели и в ней есть описания событий, которые могли бы заинтересовать современного уфолога?

- Есть. Вот хотя бы один отрывок: «В год 6573 (то есть в 1065 году н. э.) было знамение на западе, звезда великая, с лучами как бы кровавыми. С вечера восходила она на небо после захода солнца, и так было семь дней. В те же времена ребенок был брошен в Сетомль (считается, что эта река протекала близ Киева, по лугам Оболони, возможно, впадала в реку Почайна), этого ребенка вытащили рыбаки в неводе и рассматривали его до вечера и опять бросили в воду. Был же он такой: на лице у него срамные части, а иногда нельзя и сказать срама ради. Перед тем временем и солнце изменилось и не стало светлым, но было, как месяц». Так что же это за существо, освещаемое лучами «кровавой звезды» при вдруг потемневшем Солнце? Почему бы не предположить, что это был карлик-инопланетянин!

Тот же летописец Нестор повествует далее о целом нашествии необычных пришельцев, случившемся в 1092 году: «Предивное чудо явилось в Полоцке в наваждении. Ночью стоял топот, что-то стонало на улице, рыскали бесы, как люди. Если кто выходил из дома, тотчас невидимо уязвлен бывал бесами язвою и от того умирал. Затем начали и днем являться на конях, а не было их видно самих, но видны были коней копыта. И было знамение в небе - точно круг посреди неба превеликий». Здесь особо следует отметить, что о появлении «небесной конницы» на улицах городов древние хроники упоминают не единожды, причем хроники эти никак между собой не связаны.

Небезынтересная деталь: всем этим явлениям сопутствовало знамение - «лампадка в небе», «круг посреди неба». Все это очень напоминает современных предвестников разного рода пришельцев - огненные «шары», «диски», «тарелки», словом, то, что сегодня мы называем аббревиатурой «НЛО».

«Летел в небе будто круг огненный и менял направление, а было это днем»

- Допустим, свидетельства одного только Нестора можно счесть и плодом богатой фантазии автора. Но если упоминания о странных происшествиях есть и в других исторических источниках, это, видимо, уже повод задуматься?

- Одно более чем странное небесное явление упоминается в Ипатьевской летописи XII века: «Было знамение за рекой Днепр, недалеко от Киева: летел в небе будто круг огненный и менял направление, а было это днем». А в Никоновской летописи XV века читаем: «В один из дней божественной литургии многие из прихожан видели над церковью Рождества высоко в небе, как облако тонкое протянулось или как дым тонкий излился, белизною же как иней чист, светлостью подобно солнцу блистал. Здесь тогда в тонкости и светлости облака того видели подобие «образа», к небу поднимающегося».

А вот выдержка из письма священника села Ерш, где подробно описано событие, наблюдавшееся в небе 29 ноября 1662 года:

«По захождении солнца у нас в селе и в других деревнях многие люди видели в небе знамение страшное: только лишь солнце зашло, от этого места, где зашло солнце, как звезда большая и длинная вышла и показалась по небу, как молния, стояла около получаса. Свет был неописуем - как бы огонь, многие видели в том свете высоко над головами людей большой «образ». Затем на том месте, где «образ» был, как будто облако появилось мутное и небольшое. Небо сомкнулось, и стал падать огонь на землю, потом поднялось вверх в облаке, и в этом облаке стал дым и шум, как гром, надолго. Земля тряслась, и дома тряслись, и многие люди от ужаса на землю падали. А животные всякие домашние в куче метались, зажав рты с недоеденным кормом, головы на небо подняли и ревели, как будто умирают».

Это «знамение страшное» наблюдали и в Кирилловском монастыре, в четырехстах километрах на запад.

- Кстати сказать, наши пращурь оставляли свидетельства о «небесных предметах» не только в виде текстов, - говорит Ярослав Сочка. - На миниатюре Радзивилловской летописи с иллюстрацией к тексту о Вышгородской охоте киевского князя Всеволода (летопись сообщает, что «когда Всеволод охотился на зверей, упал превеликий змей с неба, и ужаснулись все люди. В это время земля стукнула, так что многие слышали») изображен странный аппарат полукруглой формы, висящий в воздухе. На другой миниатюре той же летописи видим группу людей с поднятыми вверх руками, указывающими на «летающую тарелку», которая зависла в небе, а из нее выходят направленные вниз «огненные столпы».

Эти «огненные столпы», в которых современникам нетрудно узнать лучи прожекторов, встречаются в летописных источниках неоднократно. Так, в «Житии святого Феодосия», где речь идет о выборе места для храма Пресвятой Богородицы Киево-Печерской лавры, сказано: «Явился тогда столп огненный от неба до земли, а иногда и радуга сходила на это место».

«Имею честь доложить, что огненные метеоры, замеченные в разных местах Киевской и Волынской губерний, не представляют собой ничего нового»

- Любой скептик может предположить, что средневековые авторы, склонные к мистицизму, могли принять за чудо обычные атмосферные аномалии. К девятнадцатому веку свидетельства о чудесах как-то поиссякли...

- А вот и нет! Странные «небесные объекты» посещали Украину и в XIX веке. Множество интересных документов на сей счет хранится в Центральном Государственном архиве. Архивные бумаги, в

частности, детально описывают события середины 1859 года, когда в Киевской и Волынской губерниях отмечалось «нашествие НЛО».

Рапорт Радомышльского земского исправника от 19 мая 1859 года свидетельствует, что рано утром 18 мая крестьяне Радомышльского уезда наблюдали ядро «огненного» цвета размером, как воспринимал обычный глаз, два с половиной вершка (1 вершок - 4,445 см). Тело объекта имело хвост (тоже «огненный») в виде ярко-фиолетового луча, с оттенками зеленого цвета. Длина луча насчитывала полтора аршина (1 аршин - 71,12 см), высота полета тела 60 сажень (1 сажень - 2,1336 м). Потом появилось много таких же «ядер». Одни во время своего полета, рассыпаясь искрами, исчезали в воздухе, другие, рассыпаясь таким же образом, падали на землю «с треском, не оставляя никаких следов», а некоторые продолжали свой путь. В своем рапорте властям исправник Радомышльского земства упоминает и такое: «Замечены явления в одном направлении возле трактовой корчмы, принадлежащей селу Колгановка. Один из метеоров упал, очевидно, в результате чего возник пожар на крыше корчмы».

В рапорте Таращанского земского исправника рассказывается, как в мае того же года «на небе появился огненный метеор, извилисто-длинноватый, похожий на змею, который неся в воздухе в направлении с запада на восток с необычной скоростью, а затем взорвался ударом, подобным громовому, и упал на землю. После этого найдено на том месте черный жидкий слой массы, которая имела неприятный запах наподобие серы».

Не кажется ли вам примечательной последняя фраза? Дело в том, что на основании данных, составленных уфологическими комиссиями, побывавшими на местах посадок НЛО, выяснилось, что одним из основных запахов, которые «объекты» оставляют на земной поверхности, является запах серы!

Чтобы не утомлять читателей длинным перечнем архивных документов, описывающих странные события далекого 1859 года, достаточно упомянуть рапорт профессора Шиловского ректору Киевского университета Ивану Яковлевичу Нейкриху: «На пропозицию Вашего высокородия от 30 мая и 2 июня 1859 года имею честь доложить, что огненные метеоры, замеченные в разных местах Киевской и Волынской губерний, не представляют собой ничего нового, так как подобные явления уже неоднократно наблюдались и раньше».

И позже, надо сказать, тоже. Вот как описывает аномальное явление, увиденное однажды старым крестьянином, классик украинской литературы Иван Нечуй-Левицкий: «На западе стояло одно-единственное облачко, на чистом небе, все золотое с красными краями. Над самым шпилем, среди леса, на облачке стоял человек, прозрачный, как туман, и как будто кивал рукой ему, словно звал».

А через каких-то 14 лет (в 1892 году) Украина снова пережила массовое нашествие неопознанных объектов. Над обширной территорией страны носились загадочные воздушные корабли, вызывая недоумение граждан. В газетах того времени можно обнаружить массу самых невероятных историй...

Людмила Заглада «Факты» (Киев), 17.03.2004

Нерозпізнані об'єкти над Закарпаттям: в області діє унікальний клуб, що займається вивченням аномальних явищ

Призабута тема НЛО (неопізнаних літаючих об'єктів), сплеск публікацій навколо якої припав на початок 1990-х років, досі деяким не дає спокійно спати. Адже так вже закладено у людини - все невідоме, недосліджене викликає в нас неабиякий інтерес. Звісно більша частина населення ставиться до всяких «літаючих тарілочок» досить скептично. Хоча ті, хто хоча б раз у житті побачив у небі щось таке, що не піддається поясненню, ще довгий час не знайдуть собі спокій...

Виявляється, що і зараз поява НЛО – не рідкість. І свідчень очевидців вистачає. Щоправда деякі з них намагаються не розповідати про свої «зустрічі» навіть знайомим, і зрозуміло з яких саме

причин... Бо вважається, що у суспільстві, а особливо в офіційній науці ця тема вважається просто абсурдною. Насправді це не так. Всі нерозпізнані об'єкти, що з'являються у навколосферній атмосфері або космосі справно фіксуються, але інформація про це не розголошується...

А люди продовжують собі гадати – що це було... Наприклад, поблизу с. Лісарня Мукачівського району великий предмет округлої форми, що світився спостерігали цього літа з десятків випадкових осіб. Той покружляв над галявиною і так само раптово зник. Пояснити це якоюсь масовою галюцинацією навряд чи можливо.

До речі, саме на Закарпатті вже кілька років діє унікальна організація, яка займається вивченням подібних загадкових явищ - клуб УФОДОС. Це добровільна неформальна організація, що об'єднує всіх зацікавлених осіб, які мають безпосереднє відношення до уфології (тобто науки про НЛО, англійською UFO). Це вчені, журналісти, письменники та просто ентузіасти-дослідники - всього близько 40 чоловік з різних куточків України. Вони вивчають та аналізують наявну інформацію, пов'язану з різними виявами НЛО та аномальних явищ, загадками Всесвіту та Людства. Для чого? По-перше, це просто цікаво. По-друге, більшість з членів організації неодноразово спостерігали за чимось незвичним у природі, на що не знайшли відповіді у інших фахівців.

Заснував цей клуб закарпатець Ярослав Сочка, який систематизував перший в Україні "Уфологічний словник-довідник".

На Закарпатті невідомі літаючі об'єкти вивчають серйозно

- Що таке НЛО на думку сучасних уфологів, і яка мета цих об'єктів, чому вони цікавляться землянами ?

- Існує близько півсотні різноманітних гіпотез і припущень щодо цього загадкового явища. Єдиної робочої гіпотези не існує, та можна назвати кілька найбільш перспективних і дієздатних. Наприклад, що це "машина часу" (до нас подорожують нащадки з майбутнього), "польові форми життя" (життя не обов'язково на вуглецевій основі) та "інші світи" (життя у всесвіті багато і воно подорожує з місця на місце). Особливо популярним в уфологічних колах є останнє припущення, оскільки базується воно на новітніх астрономічних досягненнях (як, скажімо, відкриття води на Марсі, наявності інших планетних систем у інших зірок і т.д.). І звісно є відповіддю на одвічне інтригуюче питання: чи єдині ми у всесвіті?

Чи особисто я вважаю НЛО інопланетними космічними кораблями? Ствердна відповідь була б дуже простою... Факти говорять, що відповідь лежить трохи далі від наших сподівань. "Феномен НЛО" досить багатоликий і основна проблема у розв'язанні цього питання полягає якраз у тому, що ми поки що не можемо ідентифікувати його ні з чим нам відомим на даний час.

- Чому тема НЛО останнім часом перестала бути "актуальною"? Адже пам'ятаємо, був вибух публікацій на початку 1990-х. Тепер інтерес дещо вщух. Значить нерозпізнані об'єкти стали менше з'являтися?

- Актуальною тема НЛО перестала бути для пересічного громадянина, хоча саму проблему так і не поховали і не відмінили. На сьогодні в Україні існують десятки об'єднань уфологів та анімалістів, які об'єднують тисячі ентузіастів. Виходять у світ уфологічні книги та газети, у телепросторі з'являються популярні документальні цикли, організуються пошукові експедиції. Загалом, проблема існує і потребує вирішення - як зусиллями фахівців, так і великих ентузіастів своєї справи...

Щодо кількості нерозпізнаних об'єктів, то їх не стало менше з'являтися (хоча трохи впала кількість свідчень у архівах уфологів). Просто НЛО для людини сьогодні вже не "диво", а скоріш "загадка", вирішувати яку мають "компетентні" органи.

- Чому Ви почали займатися цією нестандартною темою? Наскільки мені відомо досить серйозно. Які вже маєте здобутки?

- Спочатку уфологія була для мене просто юнацьким захопленням (космічні краєвиди, позаземне життя, одвічні питання...). Але пізніше я кілька разів на власні очі побачив те, у що колись просто вірив. Саме тоді життя без пояснення того, що мене вразило, втратило сенс. У 16 років я вже закінчив уфологічну школу у Москві. А у 1998 році заснував закарпатський уфологічний клуб. Зараз я представляю Східноєвропейську уфологічну асоціацію, всеросійське об'єднання "Космопошук", український центр досліджень аномальних явищ "Зонд". Серед власних здобутків - систематизація першого в Україні "Уфологічного словника-довідника", а також дослідження історичних витоків української уфології. Зараз я єдиний на теренах України програміст в сфері уфологічного програмного забезпечення.

Суттєвим здобутком роботи команди закарпатського клубу УФОДОС вважаю створення єдиної загальнонаціональної бази даних про спостереження нерозпізнаних літаючих об'єктів на території України (програма UFOBUA). Це єдиний у нас доступний архів по НЛО, яким можуть скористатися всі зацікавлені.

Найбільша активність НЛО зафіксована над великими містами

- Ярослав, ви неодноразово на власні очі спостерігали таємничі об'єкти. З чим це пов'язано?

- Треба частіше на небо дивитися (посміхається. – О.В.). Дійсно, НЛО я бачив десь 7 разів - частіше ніж того може допустити теорія ймовірності, та я якогось потаємного змісту в цьому не бачу. Саме ці власні спостереження і є для мене найбільшим стимулом бути уфологом. Тай узагалі, кожен 9 із 10 уфологів хоч раз у житті бачив НЛО.

- Розкажіть про власну найбільш пам'ятну зустріч з НЛО. Де саме це відбувалося, за яких обставин?

- Найбільш пам'ятна зустріч, звичайно, перша. Було це зимою 1989/90 року (тоді мені було 12 років). Я поспішав до школи у селі Дубрівка Іршавського району і раптом побачив... повільно "пропливаючий" об'єкт (за формою нагадував Місяць, але тільки ріжками догори). Він летів низько, зі сходу на захід - на висоті до 200-х метрів, на відстані від мене 300-400 м. Колір об'єкта був яскраво-жовтий, політ прямолінійний, звуками і шумами не супроводжувався.

Але саме спостереження НЛО, як мені видається, не виглядає настільки дивним у порівнянні з тим, що відбулося пізніше. Вже наступного дня я геть чисто забув про побачене! Трихвилинний епізод того дня у всьому обсязі буквально викоринився з пам'яті. Довгий час я абсолютно нічого не пам'ятав про те, що трапилося. Але якось у серпні 1992 року мені в руки потрапив текст документального фільму "НЛО над "червоною країною". Підступні задуми Кремля", ... і я раптом згадав усе. Ось цитую фрагмент, що повернув мені пам'ять: "У листопаді 1979 року АН СРСР опублікувала доповідь з даними реєстрацій і статистичного аналізу аномальних явищ на території СРСР. У 6-ій главі наведені описи форм об'єктів (усього в Радянському Союзі на той час було зареєстровано 457 випадків появ НЛО). Найбільше часто з'являлися об'єкти серповидного типу - 24,5%. Такі об'єкти в інших країнах майже не спостерігалися".

- Згідно ваших досліджень, яка активність цих об'єктів у нашій області?

- За кількістю спостережень НЛО Закарпатська область є нейтральним полігоном для "літаючих тарілок". Ми далеко попереду, скажімо, Тернопільської, Рівненської, Хмельницької, Черкаської областей... та явно позаду Києва та Криму - найбільш активних НЛО-регіонів. Говорити про якісь впливові фактори на кількість спостережень за нерозпізнаними об'єктами у нашій області поки що важко.

- Де саме на Закарпатті (в яких районах) НЛО спостерігалися найчастіше? Чи існує якась певна версія - чому саме там?

- В УФОДОС була створена карта активності НЛО на Закарпатті на основі півсотні свідчень з 1989 по 2000 рік. Найчастіше їх бачать в зоні так званої Закарпатської низовини, де власне більша густота населення. Це власне і пояснення - там де об'єкт, там і суб'єкт. Про якісь аномальні зони чи найбільш улюблені для НЛО місця - мені наразі невідомо.

НЛО-активність на Закарпатті (1990-ті роки)

Схема активності НЛО на території Закарпаття

- Розкажіть, будь-ласка, про останні факти спостережень на НЛО на Закарпатті.

- Ось кілька типових випадків з програми UFOBUA:

16 серпня 2001. У селі Чорний Потік три очевидці спостерігали проліт світних вогнів, згрупованих у трикутний лад. Трикутник був правильним, у нього можна було помістити диск повного Місяця. Швидкість мала. НЛО летів з південно-заходу на північний схід, по шляху пролетів у сузір'ї Кассіопея. Протягом усього польоту вогні не мигали, не було чути ніяких звуків, не видно слідів.

5 липня 2005. Павло Володимирович Щерба з Берегова спостерігав НЛО приблизно о 23:30. Приймаючи НЛО за Венеру, здивувався, коли через кілька секунд об'єкт почав стрімко рухатися і згасати, поки зовсім не зник.

2 листопада 2006. У Мукачеві НЛО спостерігали з балкона третього поверху. Ось свідчення спостерігачів: "Раптом на небі з'явилася світла крапка. Вона рухалася з північного заходу на південний схід, потім почала змінювати траєкторію ривками. Потім перетворилася в короткий розчерк на небі і зникла". Тобто була зафіксована типова картина: незвична форма, світні вогні, незвичні траєкторії польоту...

При зустрічі – панікувати не слід

- Багато закарпатців бачили якісь незвичні об'єкти у вечірньому небі. Як порадиєте себе поводити при зустрічі з чимось аномальним ?

- Якщо спостереження за НЛО віднести до розряду "дальніх", тобто коли відстань між вами перевищує 150 метрів, то порада прозаїчна - намагайтеся запам'ятати якомога більше деталей, бо, можливо, більше такого видовища не побачите ніколи. Та в будь-якому випадку, будь-які агресивні дії по відношенню до нерозпізнаних об'єктів проявляти небажано. При відсутності явної загрози з боку НЛО необхідно вести себе стримано, належно, додержуючись нейтралітету. У складних випадках (контактах третього роду) проінформуйте місцеву владу, органи внутрішніх справ, пожежну охорону, медичні підрозділи, комісію з надзвичайних ситуацій, військових (все залежить від конкретних обставин та дій з

боку НЛО). Бажано залучити до роботи по дослідженню обставин на місці цивільних та військових спеціалістів, а про результати експертиз проінформувати уфологічні організації.

- Чи існує якась закономірність між появою НЛО та природними явищами (землетрус, цунамі тощо)?

- Так, існує, і це досить дивно. Наприклад, «фляпи» НЛО (тобто періоди активізації) співпадають з 11 річним циклом сонячної активності, в моменти наближення Марса до Землі, під час техногенних і природних катастроф. Навіть в різні пори роки активність НЛО має свої підйоми і спади. Достеменно пояснити ці закономірності ще нікому не вдалося. Хоча існує маса припущень, та всі вони між собою вступають у протиріччя.

- Чи можна стверджувати, що НЛО викрадали людей і здійснювали над ними якісь досліді? Адже за твердженням ужгородського лікаря Матьковського таких свідчень зібрано багато...

- Звичайно, можна таке стверджувати, та мова скоріше йде не про фізичний контакт, а контакт у зміненому стані свідомості. Ще Станіслав Гроф експериментально довів, що такі переживання можна викликати штучно. Свідчення, які наводить зокрема пан Матьковський, здебільшого є прерогативою трансперсональної психології.

- Сучасна наука не сприймає уфологію, вважає всіх зацікавлених у дослідженнях шарлатанами. Чому?

- Це хибна думка. Шарлатанами ніхто нікого не вважає. Ось кілька красномовних прикладів бажання "консервативної" науки (навіть вітчизняної) відкопати «зариту собаку».

Виявляється, що офіційні установи виявляли інтерес до подібних загадкових явищ ще в 1979 році. Наведу цитата з листа Українського управління гідрометеорології та контролю за природним середовищем (№ ОПО-1104/3-М від 30.07.1979 року): "У разі спостереження надзвичайних явищ, а також їх впливу на навколишнє середовище і живі організми, інформацію надсилати одразу". В 1980 році з дозволу президента АН УРСР академіка Е.Патона була організована секція "Дослідження аномальних явищ у навколишньому середовищі" при Українському республіканському правленні НТО РЭС ім. А.С.Попова. В 1994 році Президент України Леонід Кравчук доручив дослідження проблем НЛО Національній Академії Наук України. А наказом міністра оборони України збір інформації про НЛО закріплений за Головним гідрометеорологічним центром Збройних Сил України, про що начальник цього центру Юрій Васильович Лунев навіть заявив у пресі ("Дзеркало тижня" від 30.12.1995). А що далі? Пояснили хибні свідчення, а ті, що не змогли пояснити, так і залишилися непоясненими, звідси і термін "невпізнані". Взагалі "феномен НЛО" для своєї розв'язки потребує ревізії багатьох існуючих наукових "доктрин", а це для академічних кіл досить тривалий і гальмівний процес. Для прикладу, згадайте постулат Ейнштейна про незмінність швидкості світла, що був заперечений практично ще в 1970-х (не кажучи про сьогодні), хоча вчителя фізики в цьому так і не переконаєш.

Прототипи «літаючих тарілок» - на озброєнні супердержав

- Де можна навчатися уфології професійно? І прагматичне питання - чи можна за допомоги цього заробляти гроші?

- Колись уфологічні школи існували у Києві, Москві, зараз, на жаль, тільки у Китаї, Швеції, тощо. Уфологія - неприбуткова справа, оскільки базується на ентузіазмі. Ясна річ, існують пройдисвіти (навіть

серед уфологів), які заробляють гроші виготовленням фальшивих сенсаційних фото- та відеосвідчень, створенням релігійних культів на базі НЛО, тощо...

- Яку мету мають уфологи, окрім просто спостереження за НЛО?

- Саме спостереження за НЛО - не є прямим обов'язком уфолога. Уфологи мають іншу мету - пояснити це невідоме явище. Для спостереження за НЛО існують спеціальні уфологічні групи (наприклад, "Skywatchers"), чия основна діяльність якраз і полягає в спостереженні за небом з метою фіксації і реєстрації нерозпізнаних об'єктів.

- Існує версія про те, що НЛО – це таємні розробки спецслужб. Чи може це відповідати дійсності? Чому спецслужби намагаються засекретити будь-які відомості щодо НЛО?

- У будь-якій армії світу НЛО сприймаються як ворожі секретні авіаційні розробки умовного противника. Власне тому всі ці відомості і підпадають під гриф "секретно". Тому військові завжди намагалися заволодіти невідомими технологіями. Не секрет, що існуючі прототипи НЛО є на озброєнні, наприклад, у Росії та США. Особисто я вважаю, що вони створюються не шляхом копіювання, а скоріш наслідування...

- Чи здатні вже люди вийти на контакт з інопланетними цивілізаціями (якщо такі снують)? Чи потрібно це взагалі робити?

- Здебільшого це філософське питання. Сучасна астрономія не виключає існування кілька мільйонів інопланетних цивілізацій лише в нашій галактиці. Та досі актуальний парадокс італійського фізика Енріко Фермі, або як його ще називають «Астросоціологічний парадокс» - у сучасному розумінні. Суть його полягає ось у чому: діаметр нашої галактики складає близько 100 000 світлових років і якщо в ній існує хоча б одна цивілізація, яка здатна пересуватися між зірками зі швидкістю навіть у 1000 разів меншої швидкості світла, то за 100 млн. років ця цивілізація поширилася б по всій Галактиці. У формулюванні Фермі питання: "якщо вони є, то де ж хоч хто-небудь?".

Цей парадокс науковці вирішували по-різному: від припущення, що у Всесвіті немає "братів по розуму", до заключення, що у цих "братів" і без нас багато роботи. І справді подивіться, чи дуже цивілізований світ переймається, наприклад, проблемами африканських племен?..

Олександр Ворошилов, "Старий Замок Паланок", №35 (846), 13-19 вересня 2007 року

У Всесвіті ми не самотні

Закарпатський уфолог Ярослав Сочка переконаний в існуванні позаземного високорозвиненого життя, хоча й сумнівається, що найближчим часом нам вдасться сконтактувати з інопланетянами.

Випадковість, яка трапилася ще в дитинстві, визначила долю мешканця невеличкого села на Іршавщині Ярослава Сочки, схоже, на все життя. Незважаючи на відносно молодий вік (33 роки) чоловік уже чимало часу присвятив дослідженню контактів позаземних цивілізацій із людством.

Нині він, живучи й далі на малій батьківщині, очолює Закарпатський клуб УФОДОС (уфологічні дослідження), який разом із однопумцями створив ще 1998 року. Інтереси утворення – дослідження у сфері уфології та паранормальних явищ. Крім того, пан Сочка автор численних наукових робіт на цю тему, словника уфолога, а нещодавно оприлюднив гіпотезу щодо НЛО, яка спричинила численні дискусії. Власне, з неї й розпочалася наша розмова.

Шанси потиснути руку інопланетянину мінімальні

– Нещодавно ви опублікували статтю, в якій оприлюднили гіпотезу, за якою НЛО не присутні на Землі фізично, а лише постачають до нас інформацію. Поясніть, будь ласка, що це означає?

– Так, ця гіпотеза вже наробила галасу, хоча для зародження дискусії я опублікував лише основні тези, повністю не розкривши суть. А основна ідея в тому, що високорозвинена форма життя для дослідження багатьох мільйонів схожих на себе (у числі яких і мешканці Землі) з логічного погляду буде вивчати чи контролювати їх насамперед технічними засобами, майже так само, як земні автоматичні станції досліджують далекі космічні горизонти. Тобто шанси потиснути руку інопланетянину у людини мінімальні.

Мабуть, ми неправильно інтерпретуємо надвисокотехнологічну діяльність цих самих інопланетян. Змальовуємо їх відповідно до своїх знань: "щити й смолоскипи" (давні часи), "дирижаблі" (XIX сторіччя), "диски" й "сигари" (у наш час). Це пряма вказівка на те, що мова йде не про реальні, фізичні явища, а такі, що формуються у свідомості людства. А це, своєю чергою, може вказувати на те, що позаземний розум пристосовується до нашого сприйняття, уявлень про реальність, фантазії, щоб глибше пізнати об'єкт зацікавлення.

Майже одночасно була оприлюднена в ЗМІ думка американського астронома Сета Шостака, який працює у проєкті SETI (пошук позаземного інтелекту). Він наголосив, що ймовірність знайти штучний інтелект позаземного походження вища, ніж дістати свідчення наявності біологічного життя. Тобто насамперед треба шукати сліди штучного розуму – "розумних машин". Це дуже наближено до того, про що я говорив у своїй так званій "Єдиній теорії НЛО".

3 НЛО зіткнувся в 12 років

– Розкажіть, будь ласка, трохи про себе. Як давно і чому почали цікавитися уфологією? Що підштовхнуло до цієї сфери?

– Я звичайна людина, віддаю перевагу чистому повітрю Карпат перед ґумою та асфальтом. З дружиною виховуємо сина й доньку. Та, напевно, маємо трохи нетривіальні погляди на життя (сміється). Почалося все у 12 років, коли, йдучи до школи, вперше побачив НЛО – подібний до серпа об'єкт повільно рухався небом серед білого дня. Побачене настільки мене вразило, що на певний час... я взагалі про це забув (!).

Згодом було колекціонування газетних і журнальних публікацій, уфологічна школа в Москві, власні публікації й книги, конференції, створення уфологічного клубу УФОДОС і т. д. Останній вагомих здобуток нашої команди – започаткований рік тому загальнонаціональний архів свідчень про спостереження НЛО над Україною (UFODUA). Це механізм для збору й аналізу наявної уфологічної інформації. До речі, цей архів є у вільному доступі на інтернет-сайті www.ufobua.org.ua.

А свого часу я робив опитування і статистичні підрахунки. Виявилось, що кожен 9-й із 10 уфологів бодай раз у житті бачив таке, що не зміг пояснити. Це, власне, й було стимулом для присвячення себе уфології. Тільки людина, яка особисто зіткнулася з паранормальним і незвіданим, може повною мірою уявити собі очевидність неймовірного, а пізніше виявити в собі потребу-прагнення вивчати цю сферу незвіданого. Уфологами стають не з якоюсь корисливою метою, оскільки очевидно, що вивчення НЛО вимагає часу й нерідко особистих матеріальних затрат, тут волею людини рухає радше інтерес до питань і загадок, яких удосталь задає феномен НЛО.

Кінця світу не буде!

– Які інтереси поза уфологією?

– Працюю над теорією створення штучного інтелекту. Вважаю, що такий розум уже починає сам себе формувати на базі знань, що містяться в Інтернеті, зароджується щось на кшталт кібернетичного життя, яке, можливо, першим полетить до далеких зірок (згадайте К. Ціолковського і його променеву форму життя). З іншого боку, цікавлять феномени трансперсональної психології (напрямок психології, який вивчає явища, що виходять за межі окремої людини чи індивідуальної душі. – Авт.). Схоже на те, що природа наділяє людину надприродними здібностями перед новим стрибком еволюції. У будь-якому разі зростають шанси на виживання людства, хоч і в іншій формі. Так що кінця світу не буде! А на

прожиття заробляю у сфері інформаційних технологій і програмування, тобто поєднуючи приємне з корисним.

– Звідки виникла впевненість, що позаземні цивілізації насправді існують?

– А хіба не виникає впевненості, коли дивишся на тисячі зірок на небі? Часи, коли за це спалювали на багаттях, давно минули. Сьогодні наука майже впритул підійшла до визнання факту того, що у Всесвіті ми не самотні. Відкрито й занесено в каталоги майже 500 екзопланет (поза Сонячною системою) – і це лише початок! Пошук інших планет навколо зірок – завдання одної з астрофізичних галузей, яка чи не найшвидше розвивається впродовж останнього десятиріччя, і пріоритетний напрямок сучасної астрономії! Слідом за наукою йде і релігія. Скажімо, ватиканський астроном Хосе Ґабріель Фунес у травні 2010 року запевнив, що віра в інопланетян не суперечить Біблії, відзначивши ймовірність наявності у Всесвіті розумних форм життя. А Гай Консолманьйо (також один із астрономів Папи Римського) навіть запропонував хрестити інопланетян, оскільки, вірогідно, вони також мають душу!

Прямих доказів існування позаземних цивілізацій на сьогодні не існує, та це лише питання часу!

– Чи важко досліджувати те, у що більшість людей не вірить?

– Питання віри тут недоречне. Наприклад, є вчені, які не вірять у кулясту блискавку або не можуть пояснити походження електричного струму! Перед нами феномен, і якщо заплющити очі, то він не зникне. Потрібні масштабні дослідження, на які треба витратити чималі кошти: без величезних сум, які можуть бути лише у держави, нічого не вирішити. Але таких грошей ніхто не дасть, тому що влада в цьому не зацікавлена. Чому? Відповідь проста: якщо НЛО – дійсно представляють позаземну високорозвинуту цивілізацію (чого поки що ми не знаємо, лише припускаємо), тоді земні велителі ризикують утратити контроль над людством!

У такій обстановці й триває кропітка робота уфолога: з одного боку, дискредитація влади (ця тенденція бере початок ще з середини ХХ століття), з другого – "гальмівні процеси" ортодоксальної науки, а з третього – нездорова (гонитва за сенсаціями) цікавість преси. Дилетантів, які, власне, завжди були рушієм науки, нині чомусь дуже мало.

У США легше бути геєм, ніж уфологом

– Чи доводилося вам стикатися зі звинуваченнями у профанації чи дивацтві?

– Ні! Жодного разу. Можливо, не на тих натрапив (сміється). А коли серйозно, то невирішена проблема НЛО – дуже важливе питання в космічну еру людства, та, на жаль, сильні світу цього, якими керує підсвідомий страх втратити панування, на питання накладають табу, а людям нав'язують думку про несерйозність теми.

– Як до вашої роботи ставляться односельці?

– Про це мене спитали якось колеги з Чехії. Оскільки вони працювали в інституті, то трохи соромилися свого захоплення і приховували його від довоколишніх – ось вершина дискредитації! Стосовно односельців та оточення, якщо людина розуміє, про що мова, то інколи навіть зароджуються цікаві дискусії; коли не розуміє, звісно, це виглядає для неї як екзотика. Якогось негативного ставлення чи підозр у неповноцінності до себе не відчуваю. Та у планетарному масштабі це майже проблема (про коріння я вже говорив). Наприклад, американський уфолог Майк Флін каже: "Сьогодні у США бути геєм – це нормально, а уфологом – ні".

– Судячи з публікацій у ЗМІ, до вас часто звертаються журналісти по коментар щодо НЛО, та й загалом ви досить відома людина в уфології. Як удається перебувати в центрі подій, проживаючи в досить глухій провінції? Можливо, це й стереотип, але здається, що такими, на перший погляд, незвичними речами, як уфологія, більше цікавляться у великих містах...

– Так, звичайно, головна науково-дослідно-пошукова діяльність провадиться у містах (хоч і не завжди), я лише координую роботу осередків, котрі наш уфологічний клуб створює в областях України. Ці структури на місцях об'єднують усіх зацікавлених (учених, ентузіастів-дослідників, журналістів, письменників...), що мають безпосередній стосунок до уфології. А перебувати в центрі подій чи вирішувати нагальні питання допомагають канали інтернет-зв'язку.

– Чи дивитеся художні фільми про НЛО? Якщо так, то які найбільше подобаються і чому?

– Єдиним цікавим художнім фільмом вважаю "Близькі контакти третього ступеня" Стівена Спілберга (1977-й рік), і то, можливо тому, що режисер знімав його за гарячими слідами, відштовхуючись від життя. Всі інші спроби маю за пародії, а телебачення взагалі не дивлюся.

– Які у вас мрії? Що б стало найбільшим доказом того, що ви не дарма в уфології?

– На жаль, те, про що мрію, за мого життя навряд чи справдиться. Серед уфологів і людей, що шукають позаземний розум, існує суперечка: яка може бути мета в інтелекту, що прилетить на Землю? Яку природу стосунків може мати фізичний контакт міжпланетних світів – гуманістичну чи антагоністичну? Тобто придуть вони з мечем чи з миром? Це питання мусується у так званій космічній етиці чи космічному праві, та може бути вирішене остаточно лише після безпосереднього контакту. Деякі вчені вважають, що такий контакт вірогідний у наступні 50 років. Вважаю це сумнівним, оскільки наші шанси зустріти братів по розуму (тобто таких, із якими можна порозумітися) взагалі мінімальні, а для якихось зоряних співдружностей ми можемо виглядати як дикуни у лісі! Стосовно ж завдань і мети прибульців, особисто вважаю, що вони позбавлені антагонізму, бо війни й конфлікти не можуть створити потужну й високорозвинену цивілізацію. Згадайте-но лиш про запаси ядерної зброї на Землі, адже треба зовсім небагато, щоб ми опинилися в кам'яному віці!

Юрій Лівак, ЗІА "Простір", Старий Замок Паланок, #39(1003), 7-13 жовтня 2010 року

Ярослав Сочка: «І на Марсі будуть яблуні цвісти, якщо люди на Землі не наламають дров»

Ви знали, що в традиційній українській вишивці заковано структуру ДНК; перші паранормальні явища описав літописець Нестор у «Повісті временних літ», а в Карпатах прибульці облаштували підземні бази, з яких періодично роблять розвідувальні вильоти?

Ви ніколи не замислювались над тим, який геній вигадав конструкцію єгипетських пірамід; що Олександра Беляєва на створення роману «Людина-амфібія» надихнули перекази очевидців, які бачили дивних лускатих створінь у водах Чорного моря; що у Сонячній системі «випадково загубилась» дев'ята планета? У світі є багато непізнаного...

У 90-х роках говорити про НЛО вважалось ознакою... хорошого тону. Невпізнані літальні апарати, що борознили простори Всесвіту, ввижались кожному другому. Людей більше цікавили паранормальні явища, ніж економічний стан країни. «А тепер вони переймаються фінансовими та побутовими проблемами і все рідше вдвляються в зоряне небо», - каже дослідник-аномаліст, керівник Українського уфологічного клубу УФОДОС Ярослав Сочка.

- НЛО відвідували Землю ще до нашої ери чи інопланетний розум зацікавився землянами лише у ХХ столітті?

- «Феномен НЛО» заявив про себе у 1947 році. Першим побачити невідомі літальні об'єкти пощастило американському пілоту Арнольду. Пролітаючи через Каскадні гори (штат Вашингтон), зафіксував аж дев'ять НЛО. Повернувшись, влаштував прес-конференцію. Скептики переконували: йому щось примарилось. Були й такі, що повірили пілоту. Тоді людство вступало у космічну добу і питання «чи єдині ми у Всесвіті?» набуло практичного значення. Але ґрунтовно досліджувати НЛО почали тільки у ХХ столітті.

- Чи підтримуєте ви ідею про те, що життя на планеті – не милість небес, а експеримент інопланетян?

- Життя на Землі – явище космічне. Можливо, його «приніс» якийсь метеорит чи комета, на що вказують останні наукові дослідження. А можливо, космічні апарати інопланетних цивілізацій... Вичерпну відповідь можуть дати форми інопланетного життя, які вряди-годи виходять з нами на контакт.

- Фантастичні фільми популяризують стандартний сценарій захоплення Землі войовничими прибульцями. Якщо у дійсності вони на нас не нападають, значить, боятися нічого?

- Не здаються вам дивними ті ідеї, які популяризує кінематограф? Нам традиційно нав'язують думку про агресивність «братів по розуму», їх віддаленість і ворожість. Усе просто - вищий розум підриває основи земної влади, суверенітет Землі. Ось чому в нас виховують зневагу і готовність стріляти у першого ж пілота з НЛО. А достеменно так і невідомо, як налаштовані до нас прибульці. Ми у них не запитували і не підписували жодних договорів! Не думаю, що вороже. Високорозвинутим цивілізаціям агресія не властива, бо веде до занепаду. Скажу так: «І на Марсі будуть яблуні цвісти, якщо люди на Землі не наламають дров»!

- З якою метою прибульці прилітають на Землю? Чи є у вас якісь припущення?

- Інопланетна природа НЛО – лише одна з багатьох гіпотез. Прибульці можуть бути гостями зі сусіднього паралельного світу чи нашими нащадками з майбутнього.

- Одні контактери стверджують: інопланетяни ставились до них агресивно. Демонструють порізи та опіки. Інші, навпаки, переконують, що «не такий страшний прибулець, як його малюють» і бережуть у пам'яті світлі спогади. Інопланетяни, як і ми, наділені позитивними і негативними рисами характеру?

- Людська свідомість споконвіку контактує з паранормальною дійсністю. Згадайте суккубів, інкубів, медіумів... Зараз це - контактери. Але треба зважити на те, що це – лише нікчемні спроби нашого розуму підключитися до якогось «великого знання». «Особа» на іншому кінці дроту буде мати форму і зміст, зрозумілий нам, але водночас залишатиметься недосяжною. Ось чому наші пращури контактували з нечистю. Ми контактуємо з інопланетянами... У будь-якому разі, наділяємо вищі сили рисами, що властиві нам.

- А ви самі бачили НЛО?

- Бачив, і неодноразово. Інакше не віддав би уфології добрий шмат життя. Вперше це трапилося взимку 1989 року. Мені було дванадцять років. Близько восьмої ранку я йшов до школи, аж раптом побачив у небі літальний апарат, схожий на місяць, перевернутий ріжками вниз. Він ширяв на висоті 200 м, на відстані 300-400 м від мене. Спостерігав НЛО п'ять-шість секунд. Потім воно зникло. Крім мене, це явище бачило ще кілька людей. Відтоді займаюсь дослідженням цього феномену.

- Контактували з інопланетянами?

- Мушу розчарувати: вони мене не викрадали, я не вступав з ними в інтимні стосунки. Жодного разу їх не бачив. 19 серпня 1992 року мав честь спостерігати НЛО вдруге. Цього разу – разом зі своїм другом, Василем Куциком. Трапилося це неподалік Іршави. На відстані кілометра помітили яскраву білу «зірочку». За кілька секунд її траєкторія і швидкість польоту змінились. Вона почала стрибати – вгору-вниз, повертаючись на 30-90 градусів. Продемонструвавши вищий пілотаж, продовжила прямолінійний

політ. Летіла зі швидкістю, що перевищує швидкість звуку. Але ми не почули удару звукової хвилі (так званого стрибка ущільнення) – «зірка» рухалася безшумно. Жодна конструкція, не кажучи вже про живі організми, не витримала б таких маневрів. Є закони інерції і гравітації. Як їх можна подолати?! Через десять днів я знову бачив НЛО. Цього разу свідками паранормального явища були кілька моїх колег. Втішився, бо мене більше не звинувачували у вигадуванні казок.

- Є скептики, які насміхаються з вас?

- Я – психічно здоровий, спиртного не вживаю і не схильний фантазувати. Те, що я бачив, – відбувалось насправді. Я став уфологом – спеціалістом, що досліджує невідомі літальні об'єкти. У 1998-му заснував уфологічний клуб... Мені не байдуже, що літає у нас над головою.

- Уфологи підрахували вірогідність зустрічі з НЛО – 0,5%. У якій місцевості порадили б влаштувати «тихе полювання» з фотоапаратом?

- Найбільше НЛО фіксували у Криму і Києві. Якщо живете неподалік водойм, ваші шанси зростають. «Тарілки» люблять воду, а ще – вони не байдужі до заводів, військових об'єктів, атомних станцій і різного роду катастроф, які трапляються з вини людей. Найактивніше «бомблять» Землю на сьомий-дев'ятий рік десятиліття. Наступний «десант» висадиться у 2017-2019 рр. Найчастіше «являються народу» восени – у 40% випадків, о 17.00-21.00 і 1.00-3.00 ночі, в середу або суботу. Коли небо затягнуте хмарами, ймовірність побачити НЛО мінімальна. Щоб збільшити шанси, прихопіть зі собою... дітей або жінок – вони часто стають свідками паранормальних явищ. «Полюйте» за «тарілками» у селі або невеликому містечку, у період повного чи нового Місяця. Побачивши НЛО, не втікайте від нього, але й не наближайтесь. Не робіть жодних різких рухів - просто спостерігайте. Після «контакту» опишіть побачене у щоденнику – ваш спогад про зустріч можуть стерти...

Наталя ДРУЖБЛЯК , «Високий Замок» (Львів), 08.07.2010

Що це було? Та НЛО!

Цими вихідними в Дніпропетровському планетарії відбудеться зустріч українських уфологів, де вони обговорять активізацію нерозпізнаних літальних об'єктів - НЛО - над Україною.

А подискутувати є про що. Від початку року, стверджують дослідники явища, у різних регіонах країни спостерігалися справжні дива. У перші дні нового року таємничі кола на засніженому асфальті фіксували в Севастополі, а наприкінці січня Харків зворохобила куля-сяйво, яка нечутно пропливла просто над центральною вулицею міста ...

Що це, вияв бурхливої фанатазії збуджених кризою співітчизників? Чи справді щось нерозпізнане нас вивчає, а може, подає знаки, які ми наразі не можемо витлумачити?

НЛО ЛЮБИТЬ ПІВДЕНЬ КРАЇНИ

- Найбільша кількість повідомлень свідків НЛО надходить із Києва та Криму, - розповідає Ярослав Сочка, дослідник-уфолог, керівник клубу "УФОДОС". - Територіально до НЛО-активних регіонів належать південні області України, звідки надходить до 40 відсотків усіх повідомлень. Чому це так, відповісти важко.

Як і раніше, прослідковується тенденція до активності НЛО в глухих сільських районах особлива активізація їх у моменти катастроф та соціальних збурень. Ось, власне, і тепер, під час кризи, повідомлення про НЛО активно надходять із Криму, Харкова, Полтави, Дніпропетровська.

- Мабуть, не всі повідомлення ви трактуєте як значимі?

- Ми щороку вносимо до бази даних близько півсотні свідчень (і майже так ж кількість ігнорується з огляду на недостатність даних чи їх очевидну абсурдність). А зовсім недавно закарпатський уфологічний клуб "УФОДОС" запустив у дію загальнонаціональний архів із НЛО в Україні (UFOBUA). Збираємо свідчення безпосередніх очевидців НЛО з різних куточків країни, маємо нагоду їх проаналізувати, систематизувати.

Останнім часом збільшилася кількість фотографічних і відеосвідчень, що пояснюється доступністю цифрової апаратури. Себто в більшості випадків можна відразу зрозуміти, фантазує заявник чи ні.

А насправді реальних - хоч і не заявлених - зустрічей із НЛО ще більше! Не кожна людина наважиться розповісти про дивний літальний об'єкт у небі - досі живе страх очевидців бути висміяними сусідами, колегами.

Крім того, багато свідків НЛО дотепер просто не знає, куди, про що і як повідомляти. "Уфологічна неписьменність" українського населення дається взнаки.

ВАЖЛИВО - НЕ НАБЛИЖАТИСЬ ДО НИХ

- У такому разі порадьте, як має поводитися людина, котра натрапила на НЛО? Більшість із нас, напевно, налякалася б і впала у паніку...

- Як правило, зустріч із НЛО швидкоплинна, без фізичного контакту. Тому не слід панікувати й налаштовувати себе на негатив заздалегідь. При зустрічі з нерозпізнаним об'єктом - як він не виглядав

би слід дотримуватись нейтралітету поводитися стримано, буд-які агресивні дії щодо прибульців проявляти не слід. Важливо - не наближатись до них.

Якщо ж контакт із НЛО таки відбувся, і ви навіть відчули певні дії з боку об'єкта, поінформуйте про це місцеву владу, органи внутрішніх справ, пожежників, комісію з надзвичайних ситуацій, військових. Бажано залучити до роботи з дослідження обставин на місці цивільних і військових фахівців.

Іще. У будь-якому разі постарайтесь задокументувати подію і зв'язатися з уфологами для констатації фактів. Бо в більшості випадків, як переконає практика, ваше свідчення може бути витребуване... лише в уфологічному середовищі.

Ірина Конторських, "Експрес" (Львів) 5-12 лютого 2009 року

НЛО над Закарпаттям... Бачили у сиву давнину і нині

Минулі роки для усіх, хто цікавиться аномальними явищами, ознаменувалися цікавим фактом: керівництва одразу кількох країн наважилися відкрити світові свої національні архіви та «секретні матеріали» стосовно фіксації нерозпізнаних літаючих об'єктів. У 2008 році доступ до них відкрила влада Великобританії, минулого року — національне космічне агентство Франції. Документи містять розповіді очевидців стосовно «контактів з інопланетянами», поліцейські звіти, фотографії та інші матеріали, якими

радо користуються дослідники аномальних явищ та уфологи. Загальнонаціональний архів свідчень НЛО з'явився минулоріч і в нашій країні, а ініціатором його створення став закарпатець Ярослав Сочка, котрий погодився розповісти «Ужгороду» про заснований ним уфологічний клуб «УФОДОС» та аномальні явища, які повсякчас спостерігаються, зокрема, і в нашому місті.

«УФОДОС» — це добровільна неформальна організація, метою якої є об'єднання усіх, хто цікавиться вивченням НЛО (англ. unidentified flying object (UFO)). Заснував її ще 1998 року мешканець Іршавщини Ярослав Сочка, котрий з дитинства захопився вивченням ряду нетрадиційних наук, у 1993 році закінчив навіть школу з нетрадиційних напрямів науки і техніки «Базис» при «Союзуфодцентрі» за спеціальністю «уфологія», став координатором групи «Закарпаття-Космопошук» (відповідальний за регіон Карпат), автором першого на Україні «Уфологічного словника-довідника» (1998-2004 рр.), книги «НЛО: зроблено в Україні» та безлічі публікацій з історії та практики української уфології. Це далеко не все, що можна розповісти про pana Ярослава, адже він веде активну наукову та пошукову діяльність, об'їздив багато країн, знає геть усе про випадки фіксації НЛО над територією Закарпаття та України, а між тим досі віддає перевагу спокійному життю в тихій сільській місцевості, де найчистіше повітря та найясніше видно далекі зорі.

НЛО в древніх літописах

Виявляється, існує припущення, за яким НЛО бачили ще древні цивілізації. Ярослав Сочка торкнувся цієї теми, працюючи над книжкою «НЛО: зроблено в Україні», де й розповів про палеовізитологію — теорію контактів позаземних цивілізацій з нашими пращурами, котра займається вивченням можливостей таких контактів та їхнім впливом на історію людства. Це величезний пласт роботи, адже світова культура знає чимало давніх усних та письмових пам'яток (зокрема, в Японії, Китаї, Індії, Давньому Вавілоні, Давній Греції, Єгипті, Ізраїлі, у латиноамериканських народів тощо), в яких зустрічаються згадки про Синів Неба, Синів Сонця, літаючих драконів, вогняні колісниці та інші символи або образи можливих гостей із космосу. Не дають дослідникам спокійно спати й інші дивні речі: археологічні знахідки, так звані «техніцизми», наскальні малюнки та ще дуже багато незвіданих фактів.

Ярослав Сочка стверджує: хоч прямих доказів того, що прадавні українці контактували з інопланетянами немає, вчені не перестають знаходити цікаві підтвердження теорії палеовізитології. Зокрема, майже усі перші цивілізації приписують свої знання та успіхи в побутовій та культурній сферах богам, котрі прилетіли до них на небесних кораблях — мовляв, ті їх усьому навчили і тепер опікуються їхнім життям. Дослідники цієї теорії припускають, що саме через це виникла одна з нерозв'язаних досі археологічних загадок — навмисне деформування черепів, котре, вкупі з давніми українцями проводили багато інших древніх народів. Експерти дослідили, що немовлят з привилейованих родин (правителів, жреців тощо) часто піддавали жорстокій операції — ще не закріплену голову дитини затискали між дощечками для того, аби вона набувала форму огірка (найбільш відомим прикладом такої деформації черепа є єгипетський фараон Ехнатон та його дружина Нефертіті). Для чого ж древні люди так знущалися над своїми дітьми? Ярослав Сочка та його колеги припускають, що правляча верхівка прагнула виглядати в очах народу Синами Неба, а тому робила себе схожою на «небесних богів», тобто прибульців з космосу, котрих, до речі, й дотепер частіше всього зображують із груше- або яйцевидними головами. Такі черепи знаходили і на території України, нині вони зберігаються в колекції Інституту археології АН України в Києві.

Але — каже пан Ярослав — це далеко не єдине свідчення контактів древніх людей з позаземними цивілізаціями і можна безкінечно довго розповідати про прижиттєві «трепанациї» черепів давніх людей, мегалітичні спорудження: великі кам'яні стовпи або круги, сліди яких знаходили навіть у наших Карпатах, срібні й глиняні фігурки людей у тісних «скафандрах», зашифровані трипільські розписи, наскальні малюнки, що зображують об'єкти, схожі на місяцеходи, та багато інших нерозкритих таємниць.

Надзвичайно цікавими є й письмові свідчення незвичних небесних явищ. Так, Ярослав Сочка цитує одну з найдавніших писемних пам'яток нашої країни «Повість минулих літ» літописця Нестора: «В год 6573 (тобто в 1065 році н.е.) было знамение на западе, звезда великая, с лучами как бы кровавыми. С вечера восходила она на небо после захода солнца, и так было семь дней». Трохи далі є ще такий незвичний запис, датований 1092 роком: «Предивное чудо явилось в Полоцке в наваждении. Ночью стоял топот, что-то стонало на улице, рыскали бесы, как люди. Если кто выходил из дома, тотчас невидимо уязвлен бывал бесами язвою и от того умирал. Затем начали и днем являться на конях, а не было их видно самих, но видны были коней копыта... И было знамение в небе — точно круг посреди неба превеликий». Іпатівський літопис XII століття містить такі слова: «Было знамение за рекой Днепр, недалеко от Киева: летел в небе будто круг огненный и менял направление... а было это днем». А в листі священника із села Ерш від 29 листопада 1662 року йдеться про таке: "...По захождении солнца у нас в селе и в других деревнях многие люди видели в небе знамение страшное: только лишь солнце зашло, от этого места, где зашло солнце, как звезда большая и длинная вышла и показалась по небу, как молния... стояла около получаса. Свет был неопиcуем - как бы огонь, многие видели в том свете высоко над головами людей большой "образ"... Затем на том месте, где "образ" был, как будто облако появилось мутное и небольшое. Небо сомкнулось, и стал падать огонь на землю... потом поднялось вверх в облаке, и в этом облаке стал дым и шум, как гром, надолго. Земля тряслась, и дома тряслись, и многие люди от ужаса на землю падали. А животные всякие домашние в куче метались, зажав рты с недоеденным кормом, головы на небо подняли и ревели, как будто умирают...".

До слова, Ярослав Сочка розповів, що наші пращури залишили по собі свідчення про чудеса «предивні» не лише у вигляді текстів. Так, на мініатюрі Радзивилівського літопису поруч з розповіддю про те, що «когда Всеволод охотился на зверей... упал превеликий змей с неба, и ужаснулись все люди. В это время земля стукнула, так что многие слышали» зображено апарат напівкруглої форми у повітрі, а

на іншій мініатюрі люди підняли догори руки і вказують на НЛО, який направив донизу «вогняні стовпи», дуже схожі на сучасні прожектори...

А що зараз?

Ярослав Сочка розповів про спотворений стереотип щодо кількості і якості НЛО-свідчень над Закарпаттям. Свого часу друковані ЗМІ та інтернет-простір наповнився відомостями про аномальні явища в Карпатах, що призвело до поширеної думки про те, що НЛО в нашому краї можна побачити мало не щодня (насправді, Закарпаття є далеко не найактивнішим у плані фіксації неопізнаних літаючих об'єктів регіоном України). Деякі уфологи і сьогодні настільки впевнені в неабиякій активності НЛО над Закарпаттям, що всерйоз говорять про підземні бази прибульців у Карпатах, з яких вони ніби-то й роблять часті розвідувальні вильоти. Але такі висловлювання колег пан Ярослав вважає мало ймовірними й такими, що ґрунтуються на недосліджених фактах. Хоч і підтверджує: дивних явищ, що спостерігалися у нашому регіоні просто не злічити (про деякі з них у жовтні 2009 року клуб УФОДОС та ТРК «М-студіо» розповіли у документальній стрічці «НЛО над Закарпаттям»).

Мабуть, наймасовішим і найвідомішим спостереженням НЛО в області можна вважати випадок, який стався 17 листопада 1989 року. Тоді пожежну частину Рахова повідомили про загорання на фермі села Богдан, та коли машини приїхали, виявилось, що то не пожежа, а дивний «небесний вогонь» у вигляді хмари, котра летіла небом зі швидкістю 175-190 км/год. Незабаром її вже бачили в Хустському районі, уздовж Тиси, потім в Іршавському, Мукачівському, Ужгородському і нарешті в нашому місті в районі заводу «Турбогаз». Велика кількість очевидців бачила на яскраво-червоному фоні хмари маленький темний трикутник, а дехто стверджує, що бачив, як за цим об'єктом через деякий час навздогін на великій швидкості полетів яскраво-синій диск.

Ярослав Сочка розповідає, що сам неодноразово бачив аномальні явища в небі, перше з яких зафіксував у віці 12 років. Одного зимового ранку майбутній дослідник НЛО поспішав до школи, аж раптом побачив серповидний яскраво-жовтий об'єкт (місяць ріжками догори), який повільно пропливав на відстані 300-400 метрів і не супроводжувався жодним звуком. Прийшовши до школи, Ярослав розповів про побачене однокласникові, а наступного ранку... геть забув про усе, що бачив! Згадав цей випадок зовсім випадково, коли у 1992 році прочитав дані про те, що на території Радянського Союзу найчастіше з'являлися об'єкти серповидної форми, тоді як в інших країнах такі майже ніколи не спостерігалися.

Відтоді бажання в'яснити, чи справді людство має космічних сусідів не покидало Ярослава Сочку ані на хвилину. Як результат — регіональні представництва клубу УФОДОС у великих містах України, гаряча телефонна лінія для очевидців НЛО (063- 49-600-45), оприлюднений національний архів НЛО України (<http://ufobua.org.ua> — сайт, який вже першого дня існування відвідало близько 20 000 людей), сайт «Україна аномальна» (<http://ufodos.org.ua>), де очевидці і скептики можуть обговорити побачене та поділитися фотографіями, щорічна серія CD «На допомогу уфологу», яка видається в країні з 2004 року, розробка спеціалізованого уфологічного програмного забезпечення та безліч інших реалізованих та запланованих проектів.

Нині заснований паном Ярославом уфологічний клуб нараховує більше сотні членів. Усі ці люди працюють на власному ентузіазмі, вірячи в те, що людство таки одного дня спроможеться розгадати усі таємниці: як ті, що залишилися нам з давніх часів, так і ті, що продовжують дивувати нині.

Ще кілька десятиліть тому тема НЛО була чи не однією з найулюбленіших на телебаченні, радіо та й просто в застольних бесідах. Нині вона відчутно втратила позиції, як вважає Ярослав Сочка, через те, що тепер люди стали більше перейматися економічними, фінансовими й побутовими проблемами, все менше уваги приділяючи загадковості, незвіданості життя і все рідше вдивляючись у зоряне небо.

«Тим, що робить наша організація я цілком задоволений, бо ми не лише нагадали людям про те, скільки навкруги нас всього невідомого і цікавого, але й дали можливість кожному українцю поділитися своєю історією бодай секундної, але реальної зустрічі з НЛО» — підсумував він.

Тетяна Літераті, «Ужгород» (газета міської ради та міськвиконкому), №1 (573), 15 січня 2010 року

Отечественные уфологи - ученые, исследующие НЛО, составили карту визитов инопланетян в Украину. По их данным, всего инопланетяне посещали нас 814 раз, в прошлом году их видели 103 раза, в позапрошлом году - 63. А это рекордные цифры, ведь до того количество визитов едва превышало 20. Чаще неизвестные объекты наблюдались над Киевом и Донецком, поменьше над Одесской, Крымской и Днепропетровской. А вот на Закарпатье в прошлом году инопланетяне так и не заглянули. Впрочем, это не дает повода для огорчения, ведь в прошлые годы инопланетные гости были частыми визитерам в нашем крае. Тем более, на Закарпатье сегодня есть несколько уфологов, серьезно изучающих явление НЛО над нашим регионом. Наиболее известный из этой когорты исследователей - житель села Малая Ростока, что на Иршавщине, программист Ярослав Сочка - поделился с "Новинами Закарпаття" интересными фактами и собственными наблюдениями.

- Ярослав, когда вы занялись изучением НЛО?

- Однажды я, 12-летний мальчик, шел в школу. Была зима, около девять часов утра. Недалеко от школы увидел в небе ярко-желтый объект в форме перевернутого вверх рожками полумесяца, он медленно плыл над горизонтом. Видение длилось 15-20 секунд. После этого я забыл об этом случае лет на пять. Когда мне исполнилось семнадцать, я увлекся изучением НЛО. И тогда внезапно вспомнил о своем давнем видении. С тех пор несколько раз видел НЛО. Наблюдение за неузнаваемыми летающими объектами веду более 15 лет. В 1993 году окончил школу по нетрадиционным направлениям науки и техники "Базис" при "Союзуфоцентре" по специальности "уфология", стал координатором группы "Закарпатье-Космопоиск" (ответственный за регион Карпат). Также я выпустил первый в Украине "уфологический словарь-справочник" (1998-2004 гг), книгу "НЛО: сделано в Украине".

- Как вы искали очевидцев НЛО? Ведь в начале 1990-х не было развитой сети Интернет и находить таких людей было, очевидно, непросто?

- Я начинал с газетных вырезок об интересных случаях появления НЛО, читал специализированные журналы. Искал единомышленников в разных уголках страны, переписывался с ними, делился информацией. Все эти факты фиксировал. Теперь, к слову, в Украине существуют десятки неформальных объединений уфологов и аномалистов, тысячи энтузиастов проблемы. Одной из организаций является "УФОДОС", которую я основал в 1998 году. Это добровольная неформальная организация, целью которой является объединение всех, кто интересуется изучением НЛО. В основном уфологические исследования, которые проводятся в Украине, носят стихийный характер: работу энтузиастов исследования аномальных явлений никто не координирует, нет единого центрального печатного органа, отсутствует единая база данных о наблюдениях загадочных аномальных явлений. А в СМИ из-за нехватки достоверной информации сама проблема аномальных явлений, к сожалению, нередко сводится к дилетантству, шарлатанству и суевериям.

- Ярослав, бытует мнение, что в Украине первое появление НЛО относятся к временам Киевской Руси, а в целом пришельцев якобы видели и гораздо раньше.

- Эту теорию изучает специальная наука под названием палеовизитология. Она в частности предполагает наличие контактов внесемских цивилизаций с нашими предками и их влияние на историю человечества. Мировая культура знает немало письменных памятников в Японии, Китае, Индии, Древнем Вавилоне, Древней Греции, Египте, Израиле, где встречаются упоминания о Сыновьях Неба, Сыновьях Солнца, летающих драконах, огненных колесницах, ярких звездах и другие символы. Не исключено, что это были те же гости с других планет. О появлении НЛО над Киевской Русью засвидетельствовали и летописцы. Например, в "Повести временных лет" летописца Нестора есть такие слова: "В год 6573 (то есть в 1065 году н.э.) было знамение на западе, звезда великая, с лучами как бы кровавыми. С вечера восходила она на небо после захода солнца, и так было семь дней". Следующая запись, датированная 1092 годом, говорит: "Предивное чудо явилось в Полоцке. Ночью стоял топот, что-то стонало на улице, рыскали бесы, как люди. Если кто выходил из дома, чтобы посмотреть, тотчас невидимо уязвляем бывал бесами язвою и от того умирал... Затем начали и днем являться на конях, а не было их видно самих, но видны были коней их копыта... И было знамение в небе - точно круг посреди неба превеликий". В Ипатьевской летописи XII века есть такие слова: "Было знамение за рекой Днепр, недалеко от Киева: летел в небе будто круг огненный и менял направление... а было это днем". Кроме письменных показаний, существуют свидетельства наскальных и других рисунков. Таких примеров можно привести еще много. Впрочем даже и из этого видно, что люди описывали то, что мы сегодня называем неопознанным летающим объектом.

- Если проанализировать факты появления НЛО над Украиной и Закарпатьем, какие регионы сегодня есть, так сказать, самые активные?

- Чаще всего неопознанные объекты наблюдают жители густонаселенных регионов. Это, разумеется, восток и юг Украины. Менее активными являются центр и запад. На Закарпатье чаще всего НЛО видели над Ужгородом, Ужгородским, Тячевским, Мукачевским, Хустский и Иршавским районами. Кроме того, если провести анализ, то можно уверенно заявить, что появление НЛО особенно активизируется в конце каждого десятилетия - с седьмого по девятый годы.

- А можно назвать какие-то конкретные случаи?

- Конечно. Одним из самых известных случаев появления НЛО можно назвать тот, который произошел 17 ноября 1989 года. Тогда в пожарную часть Рахова сообщили о возгорании на ферме села Богдан. Впрочем, когда пожарные машины прибыли на место, выяснилось, что это не пожар, а странный

небесный огонь. Это было похоже на ярко-красное облако, летевшее небом на большой скорости. Через некоторое время облако увидели жители Хустщины, Иршавщины, Мукачевщины, Ужгородщины и областного центра. Позднее, в марте 1991 года житель села Билки Иршавского района рассказывал, что видел в небе яркий шар, который, якобы, приземлился, затем человек услышал разговор на непонятном языке. Через несколько минут объект начал подниматься, пока совсем не исчез из поля зрения. Уже в апреле того же года пожарные из Воловца заметили пульсирующий золотистый шар слева от горы Менчул. Шар повисел в небе минут пять, потом исчез. Кроме пожарных, объект видели и жители близлежащих сел. Если же анализировать последние 10 лет, то есть такие случаи: 31 июля 2008 яркий оранжевый объект, похожий на веретено, заметил житель Ужгорода. Объект летел над городскими домами минут полтора-две, потом мгновенно исчез. В 2006 году сообщение об НЛО поступило из Мукачева. Двое мужчин видели яркий объект, который кружился над городом, изменяя траекторию полета. После того объект превратился в короткую линию и исчез из поля зрения.

- Контакты инопланетян с людьми делятся на пять видов. Расскажите об этом.

- По так называемой "классификации контактов" американского исследователя Дж. А. Хайнека (начало 1970-х) их можно разделить следующим образом. Контакт первого вида - это когда человек видит вблизи объект (пролетающий), второго вида - когда видит не только НЛО, но и определенные физические проявления, скажем, обгорелое поле, уплотнения в грунте, уничтоженная растительность и т.д. Контакт третьего вида - когда люди видят не только "тарелку", но и существ вне ее, четвертого вида - когда люди общаются с пришельцами и их против собственной воли забирают с собой. Контакт пятого вида - когда между людьми и пришельцами возникает физическая связь.

- Вы знаете людей, которые имели с инопланетными существами контакт четвертого или пятого видов?

- В Украине, помнится, был один случай, когда в 1989 году житель Кировоградщины имел контакт пятой вида. Сегодня этому дедушке за 70 лет, но случай с ним до сих пор никто не может объяснить. На Закарпатье также в свое время был контакт третьего вида. Жительница Ужгорода в 1994 году утверждала, что имела встречу с существами внеземного происхождения. Но по большей части встречи людей с инопланетянами ограничиваются контактами первого или второго видов. К слову, в 1991 году жительница Мукачево, увидев в небе НЛО, обнаружила появление на собственном теле странных изображений в виде листьев дерева. Позже у нее проявились паранормальные способности, в частности, склонность к ясновидению.

- Ярослав, бытует также мнение, что НЛО часто видят над старыми кладбищами или разломами в земной коре. Вы согласны с этим?

- Лично я против такого объяснения. Я много исследовал случаи появления НЛО, но однозначно сделать сейчас какие-то выводы не могу. Мне надо еще поработать над этой темой. Что касается моих коллег, то многие украинские уфологи сходятся на том, что НЛО появляются над территорией, где есть подземные геологические разломы.

- Насколько серьезно в Украине воспринимается работа уфологов?

- Напомню, что наша организация, объединяющая украинских уфологов, является неправительственной. Мы не получаем поддержки на государственном уровне, как это есть в некоторых странах Европы. Например, в Германии даже действует специальный институт, который занимается детальным изучением этого явления. В Украине же вся работа ученых и любителей

держится на собственном безграничном энтузиазме. Впрочем, даже это не мешает нам серьезно работать над полученной информацией. Кроме того, что интересно, официальные украинские учреждения проявили интерес к подобным загадочным явлениям еще в 1979 году. Вот, например, цитата из письма Украинского управления гидрометеорологии и контроля за природной средой от 30 июля 1979: "В случае наблюдения чрезвычайных явлений, а также воздействия на окружающую среду и живые организмы, информацию присылать незамедлительно". В 1980 году с разрешения президента АН УССР академика Е. Патона была организована секция "Исследование аномальных явлений в окружающей среде" при Украинском республиканском правлении НТО РЭС А. С. Попова. В 1994 году Президент Украины Леонид Кравчук поручил исследования проблем НЛО Национальной академии наук Украины. А приказом министра обороны Украины сбор информации о НЛО закреплен за главным гидрометеорологическим центром Вооруженных сил Украины. Поэтому, возможно, придет время, и наше государство всерьез заинтересуется этим явлением.

Сніжана Русин, "Новини Закарпаття", 17-18 (3586-3587), 13 лютого 2010 року (переклад з української)

Закарпатський уфолог Ярослав Сочка ось уже 20 років б'ється над розгадкою таємниць Космосу

Деякі вчені впевнені – в українській традиційній вишивці закодовано не що інше, як структура ДНК. А перші паранормальні явища, кажуть, описав Нестор Літописець — у «Повісті минулих літ». Крім того, існує безліч міфів, легенд, писемних джерел, в яких згадуються таємничі сини неба, вогняні колісничі, летючі дракони та «рідні» нам змії-гориничі. Причому народи, в епосі яких описувалися подібні персонажі, не збігалися ні в культурному, ні релігійному аспектах, і навіть ніколи не контактували один з одним. Утім, це не завадило їм зображати вкрай подібних загадкових істот. І це, стверджують прихильники існування позаземних цивілізацій, і є логічним доказом правдивості такої теорії. Серед них і закарпатець Ярослав Сочка – керівник Українського уфологічного клубу УФОДОС (уфологічні дослідження).

Ярослав уфологією займається змалечку. Ще з 12 років, коли вперше на власні очі побачив НЛО – щось подібне на місяць, тільки ріжками догори і начебто підсвічений знизу. Впевненості в тому, що це щось незвичайне, додала пора дня. Адже високо в небі сяяло сонце.

"На професійнішому рівні неопізнаними об'єктами почав цікавитися вже у більш свідомому віці –десь із 17-ти, коли Радянський Союз зняв заборону на уфологічні публікації, — пригадує Ярослав. – Тоді в пресі почався справжній бум. Відтак я став збирати свідчення очевидців, різні вирізки з газет, аналізувати їх. Нині цьому я віддаю більше сил, ніж професії, бо дуже хочеться докопатися до істини".

Для цього Ярослав Сочка вже зробив чимало. Так, ще у 1993 році він закінчив школу з нетрадиційних напрямів науки і техніки "Базис" при "Союзуфоцентрі". Крім того, випустив перший в Україні "Уфологічний словник-довідник" та книгу "НЛО: зроблено в Україні". В ній дослідник розповів про палеовізитологію — теорію контактів позаземних цивілізацій з нашими пращурами та їхнім впливом на історію людства. "Майже всі перші цивілізації приписують свої знання та успіхи в побутовій та культурній сферах богам, котрі прилетіли до них на небесних кораблях, — каже Я.Сочка. – Крім того, є чимало знахідок навмисно деформованих черепів – неприродно видовжених. Ставалося це через те, що знать затискала голівки своїх немовлят у дощечки, аби вони набули яйцеподібної форми (найвідоміший приклад такої деформації черепа — єгипетський фараон Ехнатон та його дружина Нефертіті, — Авт.). Є припущення, що еліта у такий спосіб хотіла продемонструвати, що вони – діти неба. Й це якраз і може вказувати на те, що древні якимось чином контактували з прибульцями". До речі, такі черепи знаходили і на території України. Вони навіть є в колекції Інституту археології АН України в Києві.

За словами Я. Сочки, доказів контактів із позаземним розумом безліч – починаючи від наскельних малюнків, на яких зображували щось подібне на сучасні місяцеходи та скафандри, закінчуючи романами фантастів, які часто згодом ставали нашим повсякденням. Стосовно останніх, то у пана Ярослава є своя гіпотеза. Уфолог вважає, що людина може брати інформацію з певного інформаційного поля. Просто до нього ще треба навчитися підключатися. "Взяти хоча б Герберта Велса чи Жуля Верна, — згадує дослідник. – Адже майже 80% написано ними збулося". Та й справді, звідки людина здатна передбачати те, що в той чи інший часовий проміжок ні втілити реально не здатна, бо знань не вистачає, та й практичної потреби такої немає?! Скажімо, для чого, приміром, племенам ацтеків були моделі винищувачів? Або ж навіщо майя здався календар, точніший за сучасний? Поняття "мільйон" вчені ввели у XIX столітті. Тим часом у древніх єгиптян уже був символ для позначення цього числа. Суцільна загадка, та й годі.

"Дослідження феномену НЛО потребує філософського підходу, — каже пан Ярослав. — От, скажімо, є бджілка і є людина. За час свого співіснування бджілка людину фактично ніколи не бачила, хіба що тільки у вигляді сукупності плям. Але це ж не заважає їм співіснувати і навіть контактувати між собою. Сьогодні феномен НЛО для нас — це ті ж самі зорові плями у бджілки. Ми їх бачимо, але достеменно зрозуміти не можемо".

Чи не найзатятішими прихильниками уфологічних теорій є астронавти — люди, для яких слово "космос" не абстрактне, а цілком реальне поняття. Так, Леонід Каденюк колись сказав: "Таких зірок, як наше Сонце, — мільярди. Вочевидь, тоді існують й інші планети, подібні Землі". Ярослав Сочка йде далі за логікою: "Всі астрономічні дані вказують на те, що шанси існування аналогічної Землі планети дуже великі. Але ймовірно, що існують і більш розвинуті системи. Бо ми перебуваємо на окраїні галактики. А процес зародження почався в її центрі. Тому логічно, що більш розвинуті цивілізації знаходяться саме там і що вони безперешкодно до нас час від часу навідуються".

Уфолог каже, що свідчення про НЛО фіксуються у кожній області. Для цього існує навіть єдина загальнонаціональна база — УФОБУА. "Ці свідчення ми сортуємо по даті, місту і наносимо на карту. Зараз тут більше 1000 повідомлень, які заслуговують уваги. Насправді їх може бути кілька десятків тисяч, просто не всі задокументовані, — твердить Ярослав Сочка. — Наша ж область не є дуже активною в цьому плані. Здебільшого лідери — Крим і Київ. Але пояснення цьому просте — у великих містах і спостерігачів більше. Очевидці бувають різні — від школяра до науковця, — провадить далі. — За формою ж НЛО — переважно кулеподібної форми. Ця куля загадково світиться, від неї розходяться промені, вона стоїть на місці або ж навпаки — літає з шаленою швидкістю без жодного звуку. Відтак НЛО має такі характеристики, які неможливо співвіднести до чогось уже відомого. Це не може бути ні літак, ні метеорит, ні комета. Ми, до речі, порівнюємо ці свідчення із закордонними. І виявляється, що люди на різних територіях бачать ідентичні об'єкти".

Мета таких візитів дослідників невідома. За словами Ярослава Сочки, це можуть бути як позаземні істоти, так і наші пращури, яким вдалося створити машину часу. Підстави так гадати, вважає, дає форма пілотів, яких бачать свідки. "Якщо орієнтуватися на їхній стереотипний образ та проаналізувати еволюцію людини, то можна сказати, що через сотні тисяч років ми виглядатимемо так само, як ці пілоти", — каже Я.Сочка.

Стосовно ж контактів з інопланетянами, то до них пан Ярослав ставиться досить скептично. Каже, більшість розповідей про це — вигадки. Адже з тих пір, як людство вступило в космічну еру, воно просто марить зустрічами з позаземним розумом. "Він якщо і є, то в не нашому розумінні, — пояснює Я.Сочка. — Цей контакт радше односторонній, у формі спостереження більш розвинутої цивілізації за менш розвинутою. Так, як ми спостерігаємо за кроликами в клітках. Або за вірусом під мікроскопом".

Загалом же контакти цивілізацій, на думку Ярослава Сочки, можливі. Але тільки тоді, коли людина полетить у космос не за ресурсами, а в пошуках братів по розуму. Дати, коли це станеться, називаються різні — від 50 до 250 років. Натомість закарпатський уфолог вважає, що для цього потрібне не одне тисячоліття.

Людмила Олійник, "Закарпаття онлайн", 28 березня 2011р

НЛО летают своими маршрутами, но иногда пролетают и над Закарпатьем

В канун международного дня уфолога, который празднуется 4 июля, мы спросили главного закарпатского уфолога о новых похождениях «летающих тарелочек» в мире, Украине и на Закарпатье, в частности.

Ярослав Сочка, уже более 10-лет объединяет организацию энтузиастов уфологии (наука об НЛО) – УФОДОС, в которую входят ученые, журналисты, писатели или просто энтузиасты, терзаемые проблемами и загадками поиска внеземных цивилизаций.

- Ярослав, 4 июля ваш профессиональный праздник, день уфолога.

- Сами уфологии отмечают день уфолога и 24 июня, 2 и 4 июля. Фиксированной даты нет, это скорее символическая дата отсчета от того времени, когда феномен НЛО стал социальным явлением (т.е. человечество обратило на него внимание). В 1947 году в Америке произошли два события, послужившие толчком к легализации «проблемы НЛО»: это знаменитое наблюдение К.Арнольдом в Каскадных горах цепочки из «летающих блюдец» и якобы крушение пилотируемого НЛО в Розуэлле. С того самого времени собственно и началась вся та эпопея, которую сегодня мы называем уфологией.

- Таким образом, уфологии в этом году стукнет 63 года. Что изменилось за этот срок.

- Практически ничего. НЛО как летали над нами, так и продолжают летать. Академическая официальная наука в серьез к подобным вещам по-прежнему не относится. Военные, если и ведут свои исследования, то, как правило, в закрытом режиме. А у энтузиастов нет ни материально-технической базы, ни единого мнения, ни перспектив вообще. Разгадать феномен НЛО поможет лишь чудо!

- Пессимистические прогнозы...

- На основе тех знаний, что уфология накопила за эти десятилетия, научная мысль зашла в тупик – мы столкнулись с парадоксом, с абсурдным явлением, для описания которого наших знаний и терминов маловато. Здесь и зарыта собака – мы еще не созрели для понимания того, с чем столкнулись. Наука и ее естественнонаучные методы здесь бессильна. Вы спросите: «и что же делать»? Разумеется, искать развязку головоломки всевозможными методами – ответы есть, но мы пока не в состоянии правильно сформулировать вопрос.

- В прошлом году отмечался бум НЛО над Украиной, что было зафиксировано в анналах «Национального архива свидетельств НЛО над Украиной»

- Такие периоды активизаций НЛО наблюдаются в конце каждого десятилетия. С чем это связано – не ясно, но цифры свидетельствуют. На основе массива данных нашей организации можно прогнозировать активность «тарелок» в следующем десятилетии над нашей страной: до 2012 года их будет мало, в 2014-2016 годах больше, а рекордная посещаемость НЛО ждет нас в 2018-2019 годы. Такая тенденция в общих чертах сохранится и в других странах.

- Выходит, графики есть и у инопланетян?

- То, что в НЛО сидят инопланетяне – вопрос спорный, а вот то, что в природе все циклично – всем известно. Мы наблюдаем один из специфических аспектов явления, доказывающего нам принципиальную возможность его отождествления. Более того, мы видим НЛО, фотографируем их, а вот в лабораторию пригласить не получается. Уфологи вынуждены довольствоваться косвенными данными, а такой процесс познания может затянуться надолго.

- В одном из недавних интервью Вы утверждали, что в прошлом году НЛО над Закарпатьем не появлялись. Чем же мы провинились перед ними и изменилась ли ситуация в году нынешнем?

- То, что они не появлялись над Закарпатьем в 2009 году – это еще не факт, поскольку мы говорим лишь о тех наблюдениях «непознанных летающих объектов», которые были зафиксированы, описаны и задокументированы. НЛО летают своими маршрутами не зависимо от того, наблюдаем мы их или нет. А поскольку их полно в атмосфере нашей планеты – почаще в небо смотрите!

- Что интересного и аномального зафиксировали уфологи на Закарпатье в последнее время?

- Сейчас проходят анализ куски массивной болванки, упавшей с неба в Тячевском районе. Есть подозрение на Карпатский болид, упавший 17 ноября 2001 года и до сих пор не найденный (время и место сходятся более-менее), но с другой стороны, на метеорит уже по внешним признакам это абсолютно не похоже, как, в прочем, и на что-либо нам известное.

А не так давно, 2 июня, близ Ужгорода (над селом Розовка) очевидец снял на видео «самолет без крыльев». Видео не особого качества, ввиду отдаленности объекта, но после публикации нами в интернете вызвало бурные дискуссии о проблеме НЛО в целом (к настоящему времени ролик просмотрело около 30000 человек).

- Спасибо вам Ярослав и всем уфологам за самоотверженный научный труд в познании самой интригующей загадки современности. С наступающим днем уфолога!

Игорь Бережной, интернет-издание UA-Reporter.com, 25.06.2010

Ішов з уроків і побачив НЛО

Нещодавно всю Україну сколихнула новина, що на Вінниччині НЛО залишило велике 15-метрове коло прим'ятої пшениці – таке, ніби хтось циркулем намалював. Подібні повідомлення про НЛО (листи, відеозаписи, телефонні дзвінки) чи не щотижня отримує Український уфологічний клуб, який засновано 1998 року. У його базі – понад тисячу свідчень про неопізнані об'єкти, які фіксуються в кожній області.

– Я захопився вивченням НЛО, коли вперше побачив його у 12 років саме на цьому місці, де ми зараз стоїмо, – розповідає керівник клубу Ярослав Сочка, який живе у селі Дубрівка Іршавського району. – Повертався вдень зі школи і в небі помітив щось дивне: об'єкт мав вигляд місяця, тільки з ріжками догори. З того часу почав збирати вирізки з газет, питав себе: що то летіло?

Бо, як каже пан Ярослав, то не міг бути літак чи метеорит, чи комета – НЛО мають такі характеристики, які неможливо співвіднести з чимось уже відомим. Цікаво, що закарпатські уфологи порівнюють свідчення українців та іноземців, і виявляється, що люди на різних територіях бачать подібні об'єкти.

– Найбільше випадків НЛО на території України зафіксовано у Києві та Криму, бо тут багато спостерігачів, а на Закарпатті – менше (відомо десь півсотні), переважно у Мукачеві, Ужгороді, Хусті, в Міжгірському районі, – розповідає Ярослав. – НЛО бачать люди, старші 30 років (діти – рідко), здебільшого вогняну кулю, переважно вночі. Свідчення ми сортуємо по даті, місцю і наносимо на карту. До слова, після побачених НЛО у людей може проявитися щось незвичне, наприклад, одна жінка з Мукачева помітила, що на тілі з'явилися зображення у вигляді листків дерева. Що цікаво, більшість уфологів бодай раз у житті бачили таке, що не можуть пояснити.

На сайті Українського уфологічного клубу у базі даних безліч цікавих розповідей з усіх регіонів країни. До речі, на Волині теж зафіксовано немало випадків, коли бачили неопізнані об'єкти. Наприклад, є лист Оксани із села Гуща Любомльського району, який був надрукований 1995 року в одному юнацькому журналі: «Ввечері над полем опускалась куля, схожа на Сонце, швидко збільшувалась, і коли приземлилась, стало дуже ясно – це тривало хвилин п'ятнадцять, а потім все згасло». Житель Харківщини так описав щось «незвідане»: «Дуже яскрава зірка біло-синього кольору (візуально у 20-30 разів більша від найкрупніших, які бачимо), не мерехтіла, рівномірно рухалась. Через 10 секунд вона саме пролетіла з поля зору, а не зникла і не згасла». Інший чоловік з Волині, який навіть назвався у листі, бачив «ромбовидний об'єкт, навколо якого рухались різні кольори: червоний, синій, зелений і жовтий». Подібних листів – чимало, та найбільше пана Ярослава вразив, звісно, крім того, що сам бачив, випадок, який трапився з жителем закарпатського села Білки Іршавського району:

– Чоловік, якому за п'ятдесят (до речі, не пияк), вдень побачив, як приземлилась куля, чув якийсь голос зсередини. Так злякався, що впав коліньми на землю. А через кілька секунд об'єкт зник.

– Цікаво, як до вашого незвичайного захоплення ставляться односельці та сім'я?

– Якогось негативу чи підозр не відчуваю. Якщо людина розуміє, про що мова, дискутує, коли не розуміє, то це для неї виглядає як екзотика. Маю трьох маленьких дітей, дружина захоплення не поділяє, але й не забороняє. Тож я й далі займаюся улюбленою справою, цікавлюся випадками НЛО і задумуюсь: яка може бути мета в інтелекту, що прилетить на Землю, прийдуть прибульці з мечем чи з миром?

Олена Павлюк, газета "Вісник & Ко", №27 (796) от 7 июля 2011 года

Высокая награда за изучение феномена НЛО

ufodos.org.ua

Украинский уфолог Ярослав Сочка удостоен высокой награды «Вижи-3000» («Впервые уфолог Украины получил международную награду за изучение феномена НЛО», газета «Инопланетянин» №31 от 4 августа 2011). Церемония награждения состоялась в конце сентября в Ужгороде.

- Ярослав Васильевич, это правда, что элита Закарпатской области, откуда вы родом, наградила вас за ваши изыскания, идеи и книги?

- За вклад в развитие украинской уфологии я был награжден нагрудным знаком «Вижи-3000». Церемония награждения состоялась 21 сентября в Ужгороде. Ежегодно лауреатов определяют общественное объединение «Родное Закарпатье» и правление международного совета «Вижи-3000». Награды подобного рода вручаются за весомый вклад в развитие экономики, культуры, социальной сферы, духовности страны или региона, весомые спортивные достижения, научные идеи или разработки.

- Но, кроме этой награды, увидели свет две ваши книги (практически одновременно) о «неопознанных летающих объектах» над Украиной. Ярослав Васильевич, известно, что не каждый сегодня решится писать на такую тему. Времена, когда об НЛО все говорили и писали, отошли в историю. Да и в последнее время уфологической литературы на Украине практически не издавалось. А тут сразу две книги!

- Если по теме ничего не издавалось или мало говорится, то это еще не значит, что ничего не происходит. В Украине хоть и не столь богатая, но, безусловно, интересная и заслуживающая истории эпопея уфологических исследований (исследований «феномена НЛО» - прим. автора). Что собственно я

и постарался отразить в книгах. Одна из них обобщенного характера. В книге «НЛО. Украинская эпопея» речь об истории и практике украинской уфологии, ее особенностях и перспективах. Здесь я описал: почему, когда и как родилась уфология в нашей стране, куда держит курс. Вторая книга «НЛО над Киевом. Свидетельства очевидцев с древних времен и до наших дней» повествует о наблюдениях НЛО над столицей, это одна из первых попыток обобщить и систематизировать многочисленные наблюдения «неопознанных летающих объектов», замеченных на территории Киева и Киевской области.

- То есть, обе книги по украинской уфологии? Откуда такой национализм?

- В Украине очень богатая история наблюдений за НЛО, но практически никем не архивируемая. Собственно, исследования нашего уфологического клуба – одна из попыток спасти сложившуюся ситуацию. Отрадно, что украинскими исследователями НЛО в большей мере продвигаются стереотипные взгляды и мнения, напячиваемые темпами глобализации, напрочь стирается национальная составляющая феномена. Я уверен, все это неправильно.

- Это первые ваши книги?

- Нет. Ранее увидели в электронном виде свет «Уфологический словарь-справочник Ярослава Сочки» (1998-2004) и «НЛО. Сделано в Украине» (2004). Две новые книги – всего лишь мой очередной шаг на пути познания, поэтому, думаю, основные книги, в полной мере описывающие мой опыт, будут написаны когда-нибудь в будущем.

- Откуда берете материал для новых книг?

- Проблемой НЛО серьезно интересуюсь с 1989 года, координирую работу уфологического клуба УФОДОС (такой себе виртуальный консорциум исследователей), поэтому архивных материалов очень и очень много. Настоящая же проблема – выбрать стоящий и нужный для истории материал. Уфология – не утвержденная наука, много людей, приходящих в нее - люди молодые и неопытные, подчас случайные. Основная масса собранного и обсуждаемого материала не представляет ценности для науки. Все это дискредитирует уфологию в глазах общественности, тема НЛО сегодня – предмет одиозного толка.

Между тем, сами уфологические события происходили, и происходят постоянно. Все остальное зависит от нашей, человеческой точки зрения.

- Имея большой опыт в деле изучения «летающих тарелок», какие секреты открыты вами в новых книгах?

- Почему сразу секреты? Так сложилось, что разговоры об НЛО зачастую заканчиваются разговорами о мировом правительстве и господстве, о тайных соглашениях инопланетян с лидерами государств, об ангарах, где прячутся трупы пришельцев из космоса и обломки их космических кораблей, о гибридизации человечества и т.д. Скажу сразу, я не сторонник таких экстремальных идей и их нет в моих книгах, но это не умаляет загадочности «феномена НЛО». Сенсацией является то, что кто-то или что-то находится рядом с нами, но в силу ограниченности своих чувств, человек не может осязать «это» физически. Отсюда следует справедливый вывод, что классическая наука не будет и не хочет и не умеет работать над порождаемыми вопросами, прощупать «феномен НЛО» на данном этапе возможно лишь в рамках теории познания, являющейся философско-методологической основой науки. Разумеется, это мое мнение.

- Получается, что в ваших книгах не ответы, а вопросы?

- Парадоксально, но это так. И не применительно к уфологии, но и к научному познанию вообще. Ведь решенные вопросы в рамках какого-либо научного поиска, порождают новые, происходит цепная реакция, логическая последовательность: новые вопросы возникают, как только накапливается определенный багаж новых знаний. Это суть любого познания, делающая его увлекательным.

- Секретов в книгах нет, ответов тоже, чем же они заинтригуют читателей и исследователей?

- В книгах много материала, который заслуживает внимания искателей ответов на вопросы. Самих вопросов очень много, при этом книги написаны простым языком с целью охватить самую большую аудиторию «почемучек». Их легко прочтут и поймут юноши и люди преклонного возраста, моя цель была – заинтересовать читателя разгадкой интригующей тайны современности, оторвать его хоть на мгновение от обыденности и показать ему, что окружающий его мир намного глубже и содержательнее, чем он считал до этого момента.

- Меня вы уже заинтриговали... Авторы, как правило, посвящают кому-либо свои труды. Кому посвящены ваши новые книги?

- Может и банально, но посвятил их своим детям, в надежде, что завтра, зная больше из того что было доступно мне сегодня, они и поймут, соответственно, больше.

- Ярослав Васильевич, еще раз поздравляю Вас с выходом книг и наградой, надеюсь, что ваши мысли станут для кого-то полезными и путеводными.

Надежда Слободская, "Инопланетянин", №40 (398), 6 октября 2011 года

“Востаннє НЛО зафіксували у червні”

Дослідник-уфолог із Закарпаття став першим українцем, якого відзначила міжнародна організація

У свої 34 рони Ярослав Сочна згуртував понад сотню дослідників НЛО й видав уже чотири книжки, серед них уфологічний словник-довідник. За ці здобутки Міжнародний інтелектуально-економічно-творчо-спортивний центр “ВІЖИ-3000” відзначив уфолога своїм нагрудним знаком.

В інтерв'ю для “Експресу” Ярослав Сочка, керівник Українського уфологічного клубу УФОДОС, дав поради на випадок зустрічі з НЛО, розповів про свій досвід та періоди активності “тарілок” над Україною.

— Чим для вас є ця нагорода?
— Підтвердженням, що я працюю, розвиваюся у правильному напрямку. Особливо приємно, бо ніхто з українських уфологів досі чомусь не отримував ніяких відзнак. Хоча ми працюємо досить активно й фіксуємо немало випадків зустрічі з НЛО.

— Коли ви вперше побачили НЛО?

— У 12-річному віці. Тоді я йшов до школи і зіткнувся з об'єктом, до якого не міг знайти аналогів. Це щось схоже на місяць, але догори дригом. Мені дуже чітко врізався у пам'ять момент, коли він летів небом.

Про цей випадок я так нікому і не розповів. Але, як то буває у дітей, зацікавився, чи були десь-колись схожі випадки, чи бачив такі предмети у небі

“Найбільше НЛО фіксують наприкінці кожного десятиліття. Тож чекаємо, що з 2015 року буде “гаряча” пора”.

ше хтось, крім мене. Тож узявся гортати газети, де йшлося про НЛО, перечитувати всю наявну літературу на цю тему.

Описів НЛО траплялися мені ще двічі. Перший раз це була крапка в нічному небі, якийсь диск переміщався на обрії. А другий — диск зі свого ро-

▲ А ось такі п'ятиметрові кола з'явилися на пшеничному полі у Мексиці.

ду блимавкою, такою, як на літаках. Після того я став шукати однодумців — уфологів, навчався у заочній школі нетрадиційних напрямів науки і техніки “Базис”. Її донині закінчили десь 5000 осіб з країн СНД.

— І які ж предмети вивчали у школі уфологів?

— Теорію НЛО в різних аспектах: філософському, психологічному. А

ще історію зустрічей людини з нерозпізнаними об'єктами. Згодом я написав книжку про такі випадки в Україні. До речі, один з них описав ще Нестор-літописець: “У небі було знамення, наче прена великий круг”. Так що наука наша дуже серйозна і давно претендує на те, щоб її ретельно вивчали.

— На своєму сайті ви організували національний

архів НЛО, куди можна подавати інформацію. Багато вже таких звернень?

— За місяць надходить 20 — 30. Але з них лише відсотків десять потрапляє на наш сайт. Зокрема, наприкінці червня пролітав такий об'єкт над Дніпропетровськом — крапка у небі пульсувала і змінювала яскравість. Її бачили двоє людей у різних кінцях міста. А 2 чер-

вня зафіксоване НЛО і над Львовом — об'єкт скидався на кулю, огорнуту червоним пелюстком. 16 червня НЛО бачили над Гурзуфом, 18-го — над Полонським районом Хмельницьчини. Об'єкт біло-голубого кольору пролітав на висоті 800 метрів зі швидкістю 100 кілометрів за годину.

— А де найчастіше можна побачити НЛО в Україні?

— Над Київщиною і Кримом. Чомусь вони облюбували саме ці регіони — причини цього пояснити не можу. А найбільше нерозпізнаних літальних об'єктів фіксують наприкінці кожного десятиліття. Тож чекаємо, що з 2015 року буде “гаряча” пора.

— Що б ви порадили людині, яка побачила у небі НЛО?

— Якщо це можливо, то не панікувати. А ще — ні в якому разі не проявляти агресію і, по змоззі, сфотографувати чи зняти на камеру побачене. А тоді, звичайно, надіслати цей файл поштою на наш сайт УФОДОСу.

Тарас ВАРХОЛЯК

ПОГЛЯД

ufodoss.org.ua

Дослідник уфолог із Закарпаття став першим українцем, якого відзначила міжнародна організація

У свої 34 рони Ярослав Сочна згуртував понад сотню дослідників НЛО й видав уже чотири книжки, серед них уфологічний словник-довідник. За ці здобутки Міжнародний інтелектуально-економічно-творчо спортивний центр “ВІЖИ-3000” відзначив уфолога своїм нагрудним знаком.

В інтерв'ю для “Експресу” Ярослав Сочка, керівник Українського уфологічного клубу УФОДОС, дав поради на випадок зустрічі з НЛО, розповів про свій досвід та періоди активності “тарілок” над Україною.

— Чим для вас є ця нагорода?

— Підтвердженням, що я працюю, розвиваюся у правильному напрямку. Особливо приємно, бо ніхто і українських уфологів досі чомусь не отримував ніяких відзнак. Хоча ми працюємо досить активно і фіксуємо немало випадків зустрічі з НЛО.

— Коли ви вперше побачили НЛО?

— У 12-річному віці Тоді я йшов до школи і зіткнувся з об'єктом, якого не міг знайти аналогів. Це щось схоже на місяць, але догори дригом. Мені дуже чітко врізався у пам'ять момент, коли він летів небом.

Про цей випадок я так нікому і не розповів. Але, як то буває у дітей, зацікавився, чи були десь-колись схожі випадки, чи бачив такі предмети у небі ще хтось, крім мене. Тож узявся гортати газети, де йшлося про НЛО, перечитувати всю наявну літературу на цю тему.

Опісля НЛО траплялися мені ще двічі. Перший раз це була крапка в нічному небі, яка швидко переміщалася за обрії. А другий — диск зі свого роду блимавкою, такою, як на літаках. Після того я став шукати однодумців — уфологів, навчався у заочній школі нетрадиційних напрямів науки і техніки "Базис". Її донині закінчили десь 5000 осіб з країн СНД.

— І які ж предмети ви вивчали у школі уфологів?

— Теорію НЛО в різних аспектах: філософському, психологічному. А ще історію зустрічей людини з нерозпізнаними об'єктами. Згодом я написав книжку про такі випадки в Україні. До речі, один з них описав ще Нестор-літописець: "У небі було знамення, наче превеликий круг". Так що наука наша дуже серйозна і і давно претендує на те, щоб її ретельно вивчали.

- На своєму сайті ви організували національний архів НЛО, куди можна подавати інформацію. Багато вже таких звернень?

— За місяць надходить 20 — 30. Але з них лише відсотків десять потрапляє на наш сайт. Зокрема, наприкінці червня пролітав такий об'єкт над Дніпропетровськом — крапка у небі пульсувала і змінювала яскравість. Її бачили двоє людей в різних кінцях міста. А 2 червня зафіксоване НЛО і над Львовом - об'єкт скидався на кулю, огорнуту полум'ям. 16 червня НЛО бачили над Гурзуфом. 18-го - над Полонським районом Хмельниччини. Об'єкт біло-голубого кольору пролітав на висоті 800 метрів зі швидкістю 100 кілометрів за годину.

— А де найчастіше можна побачити НЛО в Україні?

— Над Київщиною і Кримом. Чомусь вони облюбували саме ці регіони — причини нього пояснити не можу. А найбільше нерозпізнаних літальних об'єктів фіксують наприкінці кожною десятиліття. Тож чекаємо, що з 2015 року буде "гаряча" пора.

— Шо б ви поралили людині, яка побачила в небі НЛО?

— Якщо це можливо, то не панікувати. А ще — ні в якому разі не проявляти агресію і, по змозі, сфотографувати чи зняти на камеру побачене. А тоді, звичайно, надіслати цей файл поштою на наш сайт УФОДОСу.

Тарас Вархоляк, "Експрес" (Львів), 28 липня - 4 серпня 2011 року